

[Lars M. Olsen.]

40 mill. kr. Idrætten har fået 20 mill. kr. med et rundt tal, og et dobbelt så stort beløb er gået tilbage til spillerne i form af præmier. Jeg kan kun sige, at det udvalgsarbejde, jeg har deltaget i, har øget min respekt for idrætten — for at bruge en udtalelse, som vi hørte for nogle dage siden: „min tillid er blevet styrket“ til idrætten. Jeg synes, at det arbejde, der er præsteret, og de oplysninger, vi har fået forelagt, i høj grad tilskynder os til den lovændring, som vi er i færd med at foretage.

Jeg tror, at hvordan man end vender og drejer det, vil mange unge — desværre, kan man sige — bruge en del af de midler, der nu engang kommer dem i hænde, på måder, som af den ene eller den anden grund kan kritiseres. Det kan godt være, ungdommen ikke er så sparelysten, som den burde være, og som måske andre tiders ungdom har været, jeg ved det ikke; men jeg ser i hvert fald langt hellere de unge tippe, end jeg ser dem gå på danserestaurant, på kaffebar, til seks dages løb eller spille i de former for totalisatorspil, vi kender herhjemme. På disse områder er vi i alt fald ganske ude af stand til at optræde med den løftede pegefinger, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard optrådte med her i dag.

Jeg kan derfor, alt taget i betragtning, kun sige, at jeg finder, lovforslaget fortjener at blive vedtaget af flest muligt i dette høje ting; og jeg kan under henvisning til de bemærkninger, som den ærede ordfører for udvalget gjorde vedrørende underændringsforslagene, fraråde tinget at stemme for disse og anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag.

Arnth Jensen: Da jeg ved lovforslagets første behandling udførligt gjorde rede for min stilling til det, skal jeg her ved anden behandling kun fremføre nogle få bemærkninger.

Ved første behandling gik alle ordførerne jo egentlig ind for, at idrætten skulle have noget mere end hidtil. Jeg vil udtale min store glæde over og tilfredshed med, ja, min tak for, at man ikke har ladet det blive ved ordene, men at man nu går ind for en ordning, som vi fra idrættens side kan være relativt tilfredse med.

Selvfølgelig har vi haft ønsker, som ikke

er opfyldt, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Ingmar Wagner, som har foreslået bortfald af statsafgiften, at den tanke har vi også været inde på; men på baggrund af den økonomiske situation, vi står i, er vi klar over, at man ikke kan komme frem ad den vej. Derfor har vi valgt at sige ja tak til det, som er tilbudt os. Jeg vil endvidere udtale glæde og tak ikke blot til initiativtageren, men også til den højtærede finansminister for den forståelse, som han har vist hele sagen.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne sige et par ord om den stærke ængstelse, man har ytret for, at vi skulle opildne spillelidenskaben. Jeg har den dybeste respekt for det standpunkt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har i denne sag. Det er jo det samme standpunkt, som det ærede medlem havde i 1948, da det ærede medlem også mødte med et ændringsforslag, efter hvilket man måske skulle kunne undgå hele tipshistorien. Jeg sagde dengang til det ærede medlem, at han kom en postgang for sent, og jeg kan ikke lade være med nu at sige til det ærede medlem, at han er igen en postgang for sent på færde. Når der skal være tale om et tilskud til idrætten, så er det ærede medlem noget fedtet, om jeg så må sige; hans forslag er ikke noget, der batter, hvis man vil hjælpe idrætten. Jeg erindrings som sagt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i 1948 advarede mod den spillegalskab, som ville gribe befolkningen; det gjorde et vist indtryk på mig dengang. Men nu er der gået nogle år, og nu kan vi se lidt på, hvor slem det har været med denne spillegalskab.

Ser man på den statistik, som er kommet ind for sidste spilleuge, nr. 29, for kampene den 25. februar 1956, viser det sig, at der har været en bruttoomsætning på 980 000 kr., d. v. s. i gennemsnit af hver enkeltkupon 1 kr. 74 øre. Tager vi gennemsnittet af systemkuponerne, altså dem, der spilles på 48 rækker, har gennemsnittet været 2 kr. 78 øre og gennemsnittet pr. række 1 kr. 44 øre. Disse tal skræmmer mig ikke. Når man ser på alle de øvrige spil mellem folk, må man sige, at dette er ret uskyldigt. Jeg tror endda, at vi slet ikke kan være med ved siden af præmiehisten, og den vil det ærede medlem dog ikke forbyde. Hvis man vil se på, hvor forholdene